

pl. Vlasie predložil načrt, kako bi se imele gosposke postaviti v pridobljenima deželama, ki pa Filipoviču ni bil po volji! Dne 28. okt. zgodaj ob 7. uri je VI. divizija z našim reg. 47. Hartung zapuščala Sarajevo, den poprej jo je general Filipovič pismeno pohvalil in se od nje poslovil sklicavši jej v spomin slavne dneve pri Kosni, Maglaju, Žepčah, Belalovacu in vzetji Sarajeva. Na den odboda jo je uro daleč iz mesta spremljal z celim štabom do razpotja ceste v Travnik in Visoko. Tukaj so vojaki defilirali, najnaprej reg. Hartung, in vzeli slovo od svojega višjega poveljnika. Hartung maršira v Brod in Osek in se pripelja 13. nov. zvečer v Maribor, kder ga čaka sijajen sprejem; 27. bataljon lovcev pa se iz Broda po Savi odpelja v Sisek in potem po železnici v Celje, kamor pride 17. nov.

Za poduk in kratek čas.

Drugi upor Bolgarov zoper Turka.

Pretečeni teden so bolgarski domoljubi doposlali skoro vsem večjim listom po Evropi, tudi dunajskim večjidel od Judov pisanim, posebno pismo, kder prav milo prosijo, naj ne zagovarjajo grdega Turka, naj ne pišejo zoper Slované, naj privoščijo Bolgarom, da se vsi združijo v eno, od Turka neodvisno knježevino. Kmalu potem so pa vdrle dobro orožane čete vstašev iz uže turškega jarma rešene Bolgarije v Macedonijo na pomoč sobratom. Drugi upor se je začel. Angleži in drugi turkoljubi so v Berolinskem miru pod Turkom pustili polovico bolgarskega naroda in ga od Egejskega morja skrbno odvrčali, toda Bolgari hočejo temu v okom priti, dokler še slavna ruska vojska v Bolgariji stoji tje doli do Carigrada, najzdatniši strah turškemu sultanu. Zato je verjetno, da ta drugi upor ne bo zaduščen, kakor prvi l. 1870, ampak da bo svoj namen dosegel in končal — z ustanovitvijo velike Bolgarije, ki bo segala od Črnega morja do Albanskih planin, od Dunaja do Egejskega morja.

Starešine 120 bolgarskih vasi zbrali so se v Velešu, železniški postaji proge iz Mitrovice v Solun. Zbrani so se posvetovali, kaj bi naj storili sedaj, ko je samo eden del Bolgarov turškega jarma rešen, drugi pa še dalje pod njim vzdihuje? Eden izmed najveljavnejših starešin je zbranim sledeče govoril: „Bratje, znano je, da nam pod Turkom po človečje živeti ni. Sultan bi nam morebiti voljen bil pomagati, pa ne more, turški uradniki mu to storiti branijo. Zadnje mesence so Turki pri nas ugrabili 42 deklet, izropali do kože 421 rodbin, ubili 84 starešin, 108 žen oskrnili in na tisoče ljudi topli in trpinčili. Naše premoženje so pobrali, naša kri teče curkama, našo čast z nogami gazijo in teptajo, našo vero zasramujejo, naše najsvetejše reči grdiyo. Ali mislite, da zamo-

remo tako še dalje živeti? Bil sem nedavno pri svobodnih bratih v Bolgariji in Rumeliji, videl rusko vojsko, govoril z visokimi gospodi, menil se z odličnimi domoljubi, vsi so mi prigovarjali: vzdigniti se, rešite se sami, vas je 140.000 mož, žrtvujte 30.000 in ohranite ostalih 110.000 z rodbinami padlih vred. Odgovoril jim sem: moji bratje doma imajo srca, ki so še vneti za blagor naroda, hočem jih ohrabriti na sveti boj! Glejte, sedaj sem tu, z levico držim bolgarski prapor, z desnico ostri meč. Hočete li končati neizmerno gorje pa pojdite za menoj! Bržčas bo treba nam vsem umreti, ali naši otroci bodo slobodni živeli. Dosti je trpljenja, dovolj robstva. Mi ne moremo še dalje v temi ostajati, ko se povsod okoli nas deni! Recite, kaj hočete, ali življenje in imetje žrtvovati, krvavo z nasilnikom vojskovati se, ali še dalje v prahu laziti, polni sramote in trpljenja?“ Dalje govornik ni mogel govoriti, besede mu je zadušilo gromče klicanje vseh zbranih mož: „vojskovati se hočemo, vojskovati za zlato svobodo do zadnje kapljice krvi!“ Može so si v roke segnili in se zakleli, da hočejo otrestiti turški jarem!

Nekoliko dni po Veleškem zboru prikazale so se prve čete bolgarskih vstašev v Macedoniji, kakih 8000 mož. Najmočnejšo vodi Ivan Mlinov, doma iz Vragomec. Vsem je naloženo: pregnati povsod turške uradnike, postaviti narodne, katerim se pridra narodna straža. Prapor ali bander bolgarski jim je čvetrobojen ali belo-rudeče-modro in črno barvan! Da pa vstaši niso sami, ampak da imajo močno zaslombo pri uže svobodnih Bolgarih, to se kaže čedalje bolj, in naposled stojijo za njimi hrabri Rusi, ki gotovo zapstoj ne pomnožujejo svoje vojske pred Carigradom! Pravoč je, ka po vseh mestih in vaseh svobodne Bolgarije nabirajo prostovoljcev. Do sedaj imajo uže 15.000 nabranih v Sofiji, Somakovem, Džumi in Kostendilu, kder jih preoblačijo, orožajo in v orožju vadijo ali vežbajo. Priredjenih imajo ondi 30.000 angleških pušek, nekaj kanonov in mnogo streliva. Tudi narodna vojska bolgarska, katero so ruski oficirji sestavili in izvežbali, namenjena je na bojišče v Macedonijo odrinoti, kedar pride za to pravi čas. Denarjev nabirajo pa po celi Bolgariji, ker se duhovenstvo in vse, kar je bolj izobraženega, močno zanima za osvobodjenje macedonskih bratov; blagodušno in djansko bratovsko ljubezen pa kaže tukaj zopet ruski narod, mnogo ruskih prostovoljcev se glasi, zlasti oficirjev, in „slavjansko blagodejstvensko občestvo“ (društvo) v Moskvi podpira reč z obilim denarjem. Glavno poveljništvo vstašev v Macedoniji pa je prevzel vojvod Petko. Rodil se je v neki bolgarski vasi blizu Soluna. Več let bil je tih in miren. Ko pa mu je turški paša Solunski preljubljeno sestro vropal in pomohamedanil, zapustil je dom svojih očetov, zbežal v planine, zbral več nezadovoljnikov in postal vodja hajdukov, strahovit sovražnik Turkov. Zaklel se je vsakega Turka ubiti, katerega bo le

mogel, dokler ne bo bolgarska očetnjava pobrisana in iztrebljena ove azijatske gnjusobe. Ko so lani Rusi prilomastili čez Dunav, bil je tudi Petko med jimi in kazal pota čez Balkan. Sedaj mori Turke v Macedoniji in se bliža z krvavim mečem vasi, kder se je rodil.

Smešničar 45. Brkasto gospočko človeče se vsede v železniškem vozu ravno nasproti pohlevnemu kmetiču in mu prav nedostojno puha cigarin dim v obraz. Kmetič se začne nemirno semtertje pogledavati in zmigavati, gospod mu pa reče: meni se zdi, da vam moje kadenje ni prav, vedite, da imam pravico tukaj kaditi! „Oh, motite se, gospod, zavrne kmet, meni kadenje čisto nič ne dene, ali glejte, tu pod klopjo imam žakelj smodnika, da bomo ž njim na št. Martinovo... Kmetič še ni bil pri kraju, že je goreča cigara skoz okno letela. Tako se je gospod prestrašil. Pri bližnji postaji zapusti kmetič vagon prej pa še da gospodu smehljaje žakelj pošlatni in poizvedeti, da v njem ni smodnik, ampak prav nedolžni krompir!

Razne stvari.

(*Kat. pol. društvo v Konjicah*) napravi v nedeljo dne 17. listopada ob treh popoldne slovesen zbor na čast 70letnice blagorodnega g. dr. Janeza Bleiweisa, očeta Slovencev. Vse ude uljudno vabi k slovesnosti odbor.

(*Tasta ubil*) je Antona Grošeka v Ponkvi Anton Soline in mu vropal 110 fl.

(*Za dijaško semenišče*) so darovali: č. g. Janez Trampuš v Žavrču 100 fl.; neimenovana dobrotnica 200 fl.

(*Svitli cesar*) so 200 fl. darovali za stavljenje nove šole pri sv. Martinu pri Gornjemgradu.

(*Nesreča.*) Martin Cvir, posestnik v št. Janžu pri Gornjemgradu je iz drevesa pal in se ubil.

(*V Spod. Polskavi*) so sedlarja J. Einsingerja ubili.

(*Za 1 fl. konja kupil*) je nekdo na javni dražbi v Polhovemgradu na Kranjskem.

(*Resigniral*) je č. g. Anton Pučko, imenovani župnik za št. Ilj v Slov. goricah in je ta župnija zopet razpisana do 29. nov.

(*Konkurs ustavila*) je celjska sodnija glede premoženja g. Urbančiča, usnarja pri sv. Lenartu v Slov. gor.

(*V Muri utonil*) je Anton Mulec, blapec Antona Bergerja v Rosshofu pri Radgoni.

(*Očitna zahvala.*) Blagorodni gospod dr. R. Razlag je poslal tukajšnji šoli oziroma šolarskeje bukvarnici v Mali nedelji raznih knjig, za kar se mu podpisana v imenu kraj. šol. sveta in vse učeče mladine pristržno zahvaljujeta.

Ant. Božič, nadzornik. Pirer, učitelj.

(*Dražbe III.*) 9. nov. Franc Turlan v Ljutomeru 8675 fl. Franc Lipša v Berkoveh 1701 fl.

Janez Benedikter 32775 fl. v Mariboru; 11. nov. Martin Orač v Šmarji; 12. nov. Alojz Mijon 2000 fl. v Brezicah; 13. nov. Orša Šula v Bukovcih 2100 fl.; 14. nov. Jož. Fric v Šahenbergu, Franc Jančar 5650 fl. v G. Radgoni; 15. nov. Jakob Knap v Šmarji, Janez Pokeršnik 6700 fl.; 16. nov. Marija Cveti 5500 fl. v Mahrenbergu, Henrik Detiček v Konjicah.

Listič opravištva in uredništva. G. H. V. ker ste s 1. oktobrom postali naročnik, segala je vaša naročnina samo do 1. oktobra. — Nekteri gospodje se pritožujejo, zakaj smo jim list ustavili. Zato, ker smo opomnili, da se list ustavi, kdor ne pošlje naročnine, ker je sploh navada, da se naročnina naprej pošilja, ker smo nektre že 3/4 leta čakali in ker taki počasni naročniki največ dela in nereda vzročujejo opravištvu. G. J. M. v Sikolah: zanimivi dopis ste nam 3 leta prepozno doposlali, ne moremo ga porabiti. G. K. v Polenšaku: ni res, župnik ostane, turen pa bolj trdno postavite!

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 60.40 — Srebrna renta 62.20 — Zlata 70.95 — Akcije narodne banke 783 — Kreditne akcije 220 — 20 Napoleon 9.39 — Ces. kr. cekini 5.58 — Srebro 100.10.

Loterijne številke:

V Trstu 2. novembra 1878: 72, 73, 39, 10, 75.

V Lincu " " 46, 2, 41, 48, 84.

Prihodnje srečkanje: 16. novembra 1878.

Prodaja cerkvenega vina.

11. novembra t. j. na sv. Martina den se bo v cerkveni kleti sv. Marjete na Pesnici 32 polovnjakov poznonabranega in dobrega vina po dražbi prodajalo.

Cerkveno predstojništvo sv. Marjete na Pesnici, 30. oktobra 1878.

Prodaja novega cerkvenega vina

8 polovnjakov 19. novembra ob 10. uri na Humu v gorn. Voličini pri sv. Roprtu v slov. goricah.

Dobra sol.

Obče čislano privatno sol, ki je za 14% boljša od morske v Piranu, ter navadno sol v gruček več kakor nadomestuje, dopošilja lepo posušeno in v žakljih trdno vloženo po najnižji ceni iz svoje solne zaloge.

Rupert Jud
v Celju